

วิชาวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสาร

ในระบบเศรษฐกิจแบบบริโภคนิยม เศรษฐกิจอยู่ได้ด้วยการกระตุ้นให้ประชาชนบริโภคมากๆ โดยโฆษณาจูงใจทุกรูปแบบ

ฉะนั้น วิทย์และเทคโนโลยีจึงเต็มไปด้วยการปลุกกระตุ้น เรียกว่าตลอดเวลา ๒๔ ชั่วโมง เฉพาะขนมหลอกล่อเด็ก พวกลูกกวาด ลูกอม น้ำหวานหลากสีหลากรูปแบบ หลอกล่อเอาเงินจากพ่อแม่ของเด็กไปประมาณปีละ ๑๗๐,๐๐๐ ล้านบาท และทั้งปัญหาสุขภาพไว้ เพราะการกินหวาน นอกจากทำฟันผุแล้ว น้ำตาลยังไปจับโปรตีนในเนื้อเยื่อต่างๆ ทำให้เกิดความเสื่อม เครือข่ายปกป้องสุขภาพเด็กถึงกับต้องออกมารณรงค์ต่อต้านด้วยคำว่า “เด็กไทยไม่กินหวาน”

นอกจากนั้นก็จะนำหนุ่มสาวหน้าตาดีๆ มากระตุ้นด้วยวิธีการต่างๆ มีวัตถุประสงค์เดียวกันคือ กระตุ้นการบริโภคท่ามกลางความรุนแรงของการสื่อสารเพื่อกระตุ้นวัตถุนิยม บริโภคนิยม ประชาชนทั้งเด็กและผู้ใหญ่จะถูกทำให้เผลอเผลอไปเสียเวลาเป็นเหยื่อ เสียเงินเสียทอง เสียสุขภาพ เสียพฤติกรรม

การศึกษาที่เน้นท่องจำ เต็มและเยวชนจะตกเป็นเหยื่อได้ง่าย เพราะเห็นหรือได้ยินอะไรก็เดินเข้าไปโฉบมองได้เลยโดยไม่ได้ผ่านการกลั่นกรองด้วยวิจารณญาณ การศึกษาจะต้องปรับตัวจากการถ่ายทอดเนื้อหา ซึ่งเป็นเรื่องโบราณ เพราะสมัยโบราณขาดแคลนข้อมูลข่าวสาร ความรู้ แต่สมัยนี้ท่วมท้นไปด้วยข้อมูลข่าวสาร ต้องมีการฝึกจำแนกแยกแยะว่าอะไรจริง อะไรไม่จริง อะไรมีประโยชน์ อะไรมีโทษ

ถ้าต้องการให้ลูกฉลาดและพ้นภัยร้ายจากการสื่อสาร พ่อแม่กับลูกจะต้องหัดวิเคราะห์ข่าวสารที่ได้รับในแต่ละวันว่าอะไรเชื่อถือหรือไม่ได้ อะไรมีคุณหรือโทษอย่างไร ในชั้นเรียนที่โรงเรียนทุกวันควรจะ**มีวิชาวิเคราะห์ข่าวสาร** เพื่อพัฒนาความสามารถกลั่นกรองด้วยวิจารณญาณ

ถ้าขาดวิจารณญาณ เราจะถูกทำร้ายทุกคน

ประเวศ วะสี